

Račun prejemkov in potroškov družbe vednega češčenja za leto 1889.

Prejemki.

1. Ostanek leta 1888	fl.	56·59
2. Mili darovi družbenikov in dobrotnikov	"	2486·42
3. Augusta Forčnik v Mariboru sporočila drž. oblig. papirne rente 100 fl., ki je prodana za	"	83·85
4. Razni dohodki	"	86·27
Vkupno	fl.	2713·13

Potroški.

1. Tvarina in izdelovanje cerkvene oprave	fl.	2671·34
2. Razpošiljatev cerkvene obleke	"	17·07
3. Poština in razni potroški	"	17·32
Vkupno	fl.	2705·73
Ako se dohodki primerijo	"	2713·13
Ostane v gotovini	fl.	7·40

Popis cerkvene obleke.

27 kazul, 12 alb, 12 roketov, 7 vel, 2 plaščeki za ciborije, 2 plaščeki za spoved, 21 stol, 3 pluvijali, 4 dalmatike, 170 purifikatorij, 100 lavabo prtičev, 48 korporalij, 48 malih korporalij, 60 humeralij, 16 pasnikov, 1 mešne bukve, 2 mešne bukve za pokojne, 8 altarnih pultov, 16 roketov za strežnike in mežnarje, 12 suknje za strežnike, 4 altarnih blazink.

Maribor, dne 30. septembra 1889.

Lavrencij Herg, načelnik.

Dragotin Hribovšek, Dr. Fran Feuš, odbornika.

Ana Eichler, predsednica.

Marija Schmiderer, Terezija Pöschl, odbornici.

Novi popravljene katekizmi.

Mnogokrat se je bila želja izrekla, da bi se naši katekizmi z boljšimi zamenili, ali da bi se vsaj slovniško popravili. To slednje se je sedaj dognalo.

C. kr. ravnateljstvo zaloge šolskih knjig je dne 6. septembra t. l. št. 701 naznanilo, da so popravljivi slovenski katekizmi dotiskani, ter se dobivajo v c. kr. zalogi šolskih knjig na Dunaju in sicer: „Mali katekizem za 8 kr., Srednji katekizem za 28 kr., Velikemu katekizmu še cena ni določena“. Te katekizme je visoko c. kr. ministerstvo, dne 7. julija 1887 št. 13074 in dne 19. julija 1889 št. 14036 potrdilo in dovolilo, da se zamorejo rabiti za šolsko leto 1889/90, in da se tudi imajo dajati od c. kr. založbe knjig na Dunaju brezplačno po določenem številu ubožnim šolarjem v porabo.

Imenovani katekizmi so slovniško dobro popravljene in tudi v drugem obziru, kar je menjkalo, se je dostavilo, in zato upamo, da bodo učiteljem in učencem dobro došli. Pri naročenju se naj vselej terja: Popravljene natis leta 1889.

Dopisi.

Iz Št. Jurja pod Tabrom. (Biserna sv. meša.) Kjer je ljudstvo dobro narodno, tam je tudi verno in pobožno. To resnico spričuje nam lepa slovesnost, ki se je na praznik presl. imena Marijinega obhajala v Šentjurji blizo Vranskega. Preč. g. župnik Franc Globočnik, kn. šk. duh. svet., odlikovani od presvetl. cesarja z zlatim križcem za zasluge, obhajali so ta praznik svojo biserno sv. mešo ali bogoljuben spomen, da so pred 60 leti bili — kot 24letni mladenič — v mešnika posvečeni. Farani stopili so skupaj, ter so iz svoje srede odbrali mož, ki naj priprave za ta redek praznik vodijo. Zložili so tudi denarja, kolikor ga je bilo v to svrhu potreba. „Slavnostni odbor“, z g. nadučiteljem na čelu, rešil je svojo nalogo sijajno. Ne le cerkev, tudi vsa ves bila je s cveticami, mlaji in zastavami okinčana. Na predvečer svirala je godba po vesi gori in doli. Spremljali so jo najodličnejši možje vse fare z barvanimi lučicami v rokah. Pevci vse doline zbrali so se pod oknom preč. g. „bisernega“ zlatomešnika ter so jim prav, prav ljubkih pesmic zapeli. Drugo jutro na vse zgodaj klical je strel, godba in pritrkavanje zvonov, ne le farane, ampak tudi vse sosede na redek praznik v Šentjur. Se je pa tudi vse trlo zbranega ljudstva k biserni sv. meši. Došli so ne le č. gg. duhovniki domače dekanije s preč. g. dekanom na čelu, videl si tudi mil. g. stolnega župnika iz Maribora, mil. g. kanonika Jeraja, preč. g. dekana Hajška, preč. g. špirtuvala Hribovška ter še več drugih č. gg. gospodov, ki so v kljub splošnemu pomanjkanju duhovnikov, od svojih čred se odtrgali, da so se te redke svečanosti vdeležili. „Krščansko besedo“ pri tej svečanosti povzdignili so domači dekan, preč. gosp. Jak. Bohinc, kn. šk. konzist. svetovalec in župnik Braslovški; stregli pa so č. g. zlatomešniku pri njih biserni sv. meši mil. g. stolni župnik Kanduth, nekdanj zlatomešnikov učenec, potem sosednja gg. župnika Gomilski in Paški. Bog ohrani bisernega g. zlatomešnika pri sedanjem zdravju še lepo vrsto let! Lepa hvala vsem, ki so k tej redki svečanosti pripomogli!

Iz Razborja pri Zidanem mostu. (Inštalacija.) V sredo, dne 4. sept. popoldne naznanjali so zvonovi in strelji iz možnarjev daleč tje po Savski dolini nenavadno slavnost namreč inštalacijo našega ljubeznivega gosp. župnika A. Potočnika. V četrtek zjutraj prišli

Iz Kostrivnice. (Pogreb.) Rajni gospod župnik so več časa bolehal in že dolgo je bilo pričakovati, da jih bo skoro stisnilo. Mirno zaspali so v petek dne 20. sept. Ostalo ni na njih, kakor kost in koža. K pogrebu je prispelo na stotine ljudstva ter 20 duhovnikov in 5 bogoslovcev. V slovo so jim govorili domači gospod dekan ginljive besede. Hvalili jih niso, ker njim, so rekli, moja hvala nič ne pomaga. Kar je hvale vrednega na njih, to jim je že pravični Bog poplačal. Ako pa bom, so nadaljevali, o njih kaj takega povedal, kar diši po hvali, storim za to, da bi jim bili farmani srčno hvaležni. Da ste jim dolžni hvalo, na to vas opominjajo trojna znamenja na trugi. — Ko so gospod dekan o treh znamenjih dosti povedali, obrnejo se do žlahte in jih resno opomnijo, da se naj obnašajo pošteno: naj bojo zadovoljni s tem, kar dobijo: je pošten, varčno prihranjen denar od malih dohodkov in velikih stroškov. Pravice prave nima žlahta do nobene reči; vse dobijo le iz dobrote; za dobroto naj bojo hvaležni, ne pa kleti in se prepirati za ostalino. Po tem koristnem poduku so se zahvalili vsem duhovnikom in ljudstvu za zadnjo prijaznost nad grobom, rajnega gospoda so priporočili vsem v blag spomin ter končali z besedami: Bog jim daj večni mir in pokoj, večna luč jim naj sveti, naj počivajo v miru.

Iz Vitanja. (Slana. — Sneg. — Letina.) Po nekaterih časnikih se je pretečeno poletje prerokovalo, da letos ima že zgodaj nastopiti jesensko vreme. Ker so namreč čebele nenavadno zgodaj jele moriti zole ali trote, je bila ta okoliščina nekaterim vremenskim opazovalcem znamenje zgoduje jeseni. Temu so sicer čebelarji strokovnjaki oporekali, češ: čebele morijo po onih panjih zole, kjer kraljuje mlada matica in se toraj gotovo ne bojo več rojili. No, naj si že bo, kakor hoče: prav mrzlo jesensko, skoraj bi rekel, zimsko vreme je nastopilo po naših planinah letos nenavadno zgodaj. Včeraj, dne 16. in danes 17. septembra smo imeli tukaj hudo slano, ki je pobelila naše polja in večinoma pokončala ajdo, murke, cvetlice itd. A po silno mrzlem vetru drville so se danes popoldne snežnobeke megle po naših hribih: v tem pa, ko čez pol ure zasije zopet zlato solnce, gledali smo vrh Pohorja hiše, njive in gošče s snegom pobeljene! — Z letošnjo letino nismo zadovoljni. Žito je plenjalo slabo, krompir grozno gnjije, po nekod ga zavoljo gnjilobe niso niti izkapovali; sadja nimajo po nekaterih okolicah celo nič po drugih zopet prav veliko. Nekateri naših kmetov, žal, da jih je malo število, so ga prodali po 100 škafov: kaj pa, da po visoki ceni! Kakošnja pa bo letošnja trgateg, to si že lahko zdaj izračunimo. V Vitanjski župniji imamo sicer le še eden sam vinograd: nekdam jih je bajje bilo več. Toda po naši sosesi

je trsje popalil smod ali pa je perje posušila strupena rosa, deloma je vinograde poklestila toča: vina bo torej malo in to ne bode najbrž nič preveč sladko. Kmet si toraj težko pomaga, k večjemu oni shajajo, ki imajo še kaj sekati po goščah. Kdor v našem okraji ne živi prav varčno in trezno, pride kmalu na boben.

Iz Ljubna na Gornjem Štajarji. (Slov. delalci.) Naše mesto je sicer nemško, vendar pa naj naznani svojim bralcem Vaš list nekaj iz njega. Precej nas je Slovencev tukaj, posebno pri rudokopih jih je na tisoče. Imeli smo tudi tukaj strike in je trajal celih 8 dni. Sedaj se nam je nekaj poboljšalo plačilo, toda sila malo. Kar nas pa najbolj peče, je to, da moramo tudi v nedeljo v jame. Kdor noče iti, mora pa plačati kar po 1 gl. kazni. Strike bi bil brz ko ne dalje časa trpel, toda slov. mladeniči so si najeli sv. mešo in so šli v procesiji v Maria Heilbrunn, prosit zmage. Bog pomagaj Slovence na nemških tleh! V nedeljo bi se človek najrajši zjokal, ako pride v mesto. Tam vidi mizarje, tesarje, krojače, s kratka rokodelce vsake vrste tudi v nedeljo pridno pri delu. Bog se usmili teh, ki ne znajo, da je nedelja den Gospodov, den službe božje in počitka! A. H.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na mestu Jurija vit. Schönererja vodi, kakor se kaže, „nemške narodnjake“ drž. poslanec Vergani. No težko, če je boljši a menimo, da nemške krvi mož ni. — Ces. namestnik v nižji Avstriji, baron Possinger, brz le odstopi in sledi mu, kakor se še pravi, baron Widmann, doslej ces. namestnik v Tirolah. — Nemški konservativni drž. poslanci bi najrajši bili, ko bi se vsi konservativni poslanci združili v eno stranko, v „kršč. klub.“ Kolikor sodimo mi, pa to sedaj še ni na mestu ter ni lahko mogoče, če naj ne dobi desnica v drž. zboru čisto drugo lice. — „Kat. tiskovno društvo“ v Gradci ima v torek, dne 15. oktobra, svoj občni zbor. Na-nj pride tudi sloviti drž. poslanec iz gornje Avstrije, dr. Ebenhoch. Pri tem se nas, ki tudi imamo „tisk. društvo“, skorej lotéva „črna zavist“, toda mi znamo, da v Mariboru ni v Gradci. — Štajarski dež. zbor se snide v četrtek, dne 10. oktobra ter ostane brz le malo časa skup, ker mu še letos izteče postavna doba. — Govori se, da pride v Trst za ces. namestnika baron Schmid Zbiegrow, doslej dež. predsednik v Celovci. Ko roški Slovenci ga doslej niso bili posebno veseli in torej težko, če bi ga bili kedaj Slovenci v Trstu in na Primorji. — V Ljubljani so v torek dne 1. oktobra slovesno odprli mestno hranilnico. Pozna je, pozna, toda ni dvoma, da bode s časom na korist mestu in v obče slov. ljudstvu. — Iz Ribniške okolice in Iške vesi